

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۵ فبروری ۲۰۲۳

بحران‌های ترکیه در بیست و چهارمین سالگرد زندان عبدالله اوجلان!

عبدالله اوجلان، رهبر سابق حزب «پ.ک.ک.» از سال ۱۹۹۹ میلادی در زندان جزیره ایمرالی در شمال غرب ترکیه دوران حبس ابد را می‌گذراند. با این وجود، وی نه تنها به یک چهره معروف سیاسی در میان اکثریت مردم کردستان خاورمیانه، بلکه در جهان تبدیل شده است. بسیاری از مردم کرد او را رهبر خود می‌دانند و او را «آپو»، یعنی «عمو» می‌نامند.

در بیست و چهارمین سالگرد توطئه بین‌المللی علیه عبدالله اوجلان، این چهره سرشناس و محبوب مردم کرد، بحران‌های عدیده‌ای همچون بحران اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، امنیتی، دیپلماسی و اکنون فاجعه عظیم زلزله ترکیه را فراگرفته است.

۱۰ استان ترکیه و بخشی‌هایی از سوریه و همچنین منطقه خودگردان دموکراتیک روژاوا (کردستان سوریه) از روز دوشنبه ۱۷ بهمن ۱۴۰۱، با دو زلزله ۷/۷ و ۷/۶ ریشتری دست و پنجه نرم می‌کند و با وجود کمک‌های بین‌المللی، اما عمق و گستردگی آوار زلزله به قدری است که روند امداد و نجات هنوز به پایان نرسیده است.

طبق آخرین گزارش‌های رسمی، ۳۱ هزار و ۲۵۴ نیروی امدادی در مناطق زلزله‌زده حضور دارند. بعد از زلزله مهیب قهرمان مرعش هزار و ۷۰ پس لرزه رخ داده است. طبق آمارهای رسمی زمین‌لرزه‌های ترکیه و سوریه و روژاوا جان دست‌کم ۴۰ هزار نفر را گرفت. اما آمارهای غیررسمی تعداد انسانی‌هایی که جان خود را از دست داده‌اند بیش از ۱۰۰ هزار تن می‌دانند.

در شمال سوریه، بخش‌هایی که بیش‌ترین آسیب را از زمین‌لرزه‌ها متحمل شده‌اند، از جمله مناطقی به شمار می‌آیند که هنوز تحت کنترل گروه‌های مخالف مسلح و ارتش ترکیه قرار دارند.

سازمان‌های امدادی هشدار می‌دهند که بیش از یک میلیون نفر در ترکیه بی‌خانمان شده‌اند و این رقم در سوریه می‌تواند بسیار بیش‌تر باشد.

بر اساس آخرین آمار رسمی ترکیه، ۹۷ کشور به ترکیه پیشنهاد کمک داده‌اند؛ ۷ هزار و ۳۲ امدادگر از ۶۱ کشور عملیات میدانی انجام می‌دهند که قرار است دو هزار و ۱۴۷ امدادگر خارجی از ۱۸ کشور عازم منطقه شوند.

یک گروه تجاری در ترکیه می‌گوید بدترین زمین‌لرزه یک قرن اخیر در این کشور ممکن است تا ۸۴/۱ میلیارد دلار برای آنکارا هزینه داشته باشد. در حالی کنفدراسیون شرکت‌ها و تجارت ترکیه آخر هفته گذشته در گزارشی این رقم را اعلام کرد که پیش از این یک مقام دولتی این رقم را بیش از ۵۰ میلیارد دلار اعلام کرده بود. در این گزارش آمده است، ۷۰/۸ میلیارد دلار خسارات وارد شده به منازل مسکونی، ۱۰/۴ میلیارد دلار زیان درآمد ملی و ۲/۹ میلیارد دلار زیان ناشی از دست دادن روزهای کاری است.

با وجود این کمک‌های کشورهای مختلف به زلزله‌زدگان ترکیه، یک نکته حائز اهمیت فضای انتقادی در جامعه ترکیه است. با وجود کمک‌های بین‌المللی در داخل ترکیه انتقادهای بسیاری نسبت به عملکرد سازمان حوادث غیر مترقبه (آفاد) ترکیه و نحوه عملکرد دولت در مدیریت بحران وجود دارد. تا جایی که «مهمت گل اوغلو» رییس سابق آفاد به ترکیه فراخوانده شد تا با استفاده از تجارب او روند هماهنگی نیروهای امدادی تسهیل شود.

بسیاری از سیاستمداران و روزنامه‌نگاران عملکرد ضعیف آفاد را نقد کرده و بر لزوم منحل کردن این سازمان تاکید دارند. «باریش پهلوان» ستون‌نویس روزنامه جمهوریّت در یادداشتی با این سؤال که چرا عملکرد آفاد در زلزله ترکیه ضعیف بوده است می‌نویسد: سازمان آفاد برای تمامی استان‌های کشور به‌طور کلی ۲/۶ میلیارد لیر بودجه مالی تامین کرده است. اما چرا هیچ آماری در این خصوص که این بودجه‌ها صرف چه چیزهایی شده است وجود ندارد؟ وقتی به وبسایت رسمی آفاد نگاه می‌کنید، مشاهده می‌شود که این موسسه کمپین‌های کم‌کسانی ملی و بین‌المللی زیادی را برگزار می‌کند. این خوب است اما چرا دیوان محاسبات هیچ نوع پیگیری در خصوص این هزینه نداشته است.

از طرفی انفعال ارتش ترکیه در روند امداد و نجات در روزهای اولیه زلزله نیز خشم بسیاری را به‌همراه داشته است. جامعه ترکیه معتقد است اگر در لحظات اولیه این فاجعه، ارتش نیروهای انسانی و تجهیزاتی‌اش را به خدمت می‌گرفت قطعاً نتیجه مثبتی داشت اما اعمال محدودیت در میزان حضور ارتش با اعلام شرایط ویژه (OHAL) در کشور شرایط را برای فرایند عملیات بعد از زلزله را سخت‌تر کرده بود.

واکنش‌های سیاستمداران ترک، همچنان ادامه دارد و مناطق زلزله زده عملاً تبدیل به بستر کشمکش‌های سیاسی دولت و شخص اردوغان شده است. «کمال قلیچدار اوغلو» رهبر حزب اصلی اپوزیسیون پارلمانی است. قلیچدار اوغلو در پیام ویدیویی خود از نحوه عملکرد دولت در موضوع مدیریت بحران انتقاد کرده است. او در پیام ویدیویی‌اش گفت که زلزله رخ داده بسیار بزرگ و شدید بود اما بزرگ‌تر از آن بی‌برنامگی، نبود هماهنگی و بی‌لیاقتی (دولت) است. وی در ادامه هم تاکید کرده حزب عدالت و توسعه در ۲۲ سال گذشته مبالغ کلانی را تحت عنوان مالیات زلزله از مردم گرفته اما صرف امور دیگر کرده است. دقیقاً همین نوع انتقادهای نیز از سوی «محرم اینجه» رهبر حزب مملکت و «مرال آکشنر»، رهبر حزب خوب نیز مطرح است.

اما رییس جمهور ترکیه هر روز در میان سخنان‌ش، تنها وعده می‌دهد. بسیاری بر این باورند که تاکید مکرر اردوغان جنبه انتخاباتی نیز دارد تا این‌گونه آرای جامعه را به‌خود جلب کند.

«مهمت بیلماز» نویسنده پایگاه خبری تی ۲۴ در این خصوص می‌نویسد: مهم نیست کشور بسوزد، «مدیریت بر افکار عمومی جامعه» برایشان «آکپارتی» (حزب حاکم عدالت و توسعه) کافی است. در واقع بعد از زلزله قهرمان مرعش،

مهمترین موضوع برای حزب عدالت و توسعه تاثیرگذاری بر افکار عمومی بوده است. وزرای که در شبکه‌های دولتی ظاهر می‌شدند تلاش ویژه‌ای کردند تا این تصویر ایجاد شود که بر همه چیز کنترل کامل دارند.

نکته جالب این‌که بارها هنگام پوشش خبری از سوی خبرنگاران در رسانه‌های نزدیک به دولت شاهد اعتراض شهروندان عادی از مدیریت حاکمیت و قطع بلافاصله پخش زنده بوده‌ایم. همین یک نمونه گویای عزم دولت برای هدایت یکسویه افکار عمومی جامعه ترکیه است.

یکی از اقدامات قابل تامل دولت آنکارا در مورد انتخابات در حوزه سیاست خارجی این کشور بود. اردوغان همیشه سعی داشته با هشدار و اولتیماتوم به کشورهای غربی بهانه‌های مختلف، حاکمیت کشور ترکیه را مستقل جلوه دهد. در همین راستا دولت ترکیه بارها به کشورهای اروپایی بابت حمایت از «گروه‌های تروریستی» واکنش نشان داده است حتی در پی تصمیم برخی کشورهای غربی برای تعطیلی موقت کنسولگری‌هایشان در استانبول به دلیل نگرانی‌های امنیتی، وزارت خارجه ترکیه سفیران ۹ کشور را احضار کرد که قرار بود همین موضوع دوشنبه هفته پیش در کابینه هیات دولت مورد بررسی قرار گیرد. اما وقوع زلزله باعث شد اردوغان به‌جای انتقادهای تند و تیز دست به دامن کشورهای اروپایی شود. قطعاً این اتفاقی خوشایند برای حزب عدالت و توسعه نیست.

اگر چه زلزله مهیب قهرمان مرعش، شهرهای جنوبی ترکیه را همچون فیلم‌های تخیلی هالیوودی در خود بلعیده است اما به‌نظر می‌رسد این زلزله محل پروپاگاندای حزب حاکم خواهد بود. بعد از عبور از روزهای بحرانی زلزله، قطعاً این نوع مانورهای سیاسی تندتر و پر حرارت‌تر می‌شوند زیرا این حادثه بهترین اهرم برای اردوغان در راستای تبلیغ خود و مناسب‌ترین ابزار برای انتقاد از دولت از سوی اپوزیسیون خواهد بود. واقعیت این است که کارنامه ضعیف و فاشیستی دولت کنونی در مدیریت منطقه بحران زده که به «منطقه تراژدی» معروف شده است و از طرفی آشکار شدن روابط برخی پیمان‌کاران با حاکمیت که با رانت و بدون تخصص وارد عرصه ساخت‌وساز شده بودند مسیر نارضایتی عمومی را هموار کرده است.

عبدالله اوجالان که از ۱۵ فوریه ۱۹۹۹ در یک عملیات بین‌المللی بازداشت و به ترکیه آورده شد، از آن تاریخ تا کنون در زندان فوق امنیتی جزیره امرالی نگهداری می‌شود. وی مدت‌هاست به بهانه‌های مختلف محکوم به ممنوعیت‌های سه ماهه برای دیدار با خانواده و ۶ ماهه برای دیدار با وکلای خود می‌شود و نمی‌تواند با خانواده و کلای خود دیدار کند.

از سال ۲۰۱۹ تا کنون به هیچ‌کدام از درخواست‌ها از سوی خانواده و وکلای او پاسخ داده نشده است. اوجالان در ۲۷ آوریل ۲۰۲۰، برای اولین بار در زمان بازداشت در زندان جزیره امرالی، توانست از حق خود برای برقراری تماس تلفنی با خانواده‌اش استفاده کند. در پی انتشار شایعاتی درباره مرگ اوجالان، او در ۲۵ مارس ۲۰۲۱ توانست برای دومین بار با برادرش محمت اوجالان تماس تلفنی برقرار کند. پس از این گفت‌وگو که بسیار کوتاه بود و به‌سرعت قطع شد، دیگر خبری از اوجالان در دست نیست.

وکلاهای اوجالان در کانون وکلای آسرین، نه تنها بارها به دادگستری مراجعه کرده‌اند، بلکه تا کنون به نهادهای حقوق بشری غیردولتی و بین‌المللی بسیاری نیز مراجعه کرده‌اند اما هنوز موفق به دیدار اوجالان نشده‌اند.

علاوه بر وکلای آسرین، کانون وکلای دیاربکر نیز به‌عنوان یکی از نهادهای طرفدار حقوق بشر برای بررسی وضعیت زندانیان امرالی از جمله اوجالان، عمر خیری کُناز، حامیلی بیلدیریم و ویسی آکتاش، در تاریخ ۳ دسامبر سال ۲۰۲۲، درخواست بازدید از زندان امرالی را به وزارت دادگستری ارائه دادند، با این همه به این درخواست نیز پاسخی داده نشد.

پس از «کودتای تحت کنترل» ژوئیه سال ۲۰۱۶ میلادی، دولت ترکیه به شدت به حزب دموکراتیک خلق‌ها یورش برد و رهبری و بسیاری از کادرها و اعضا و شهرداران منتخب شهرهای کردستان از این حزب، از جمله صلاح‌الدین دمیرتاش، رهبر مشترک این حزب را بازداشت کرد. مقامات ترکیه حزب دموکراتیک خلق‌ها را متهم کرده‌اند که با حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) تبنانی کرده است؛ اما این حزب همواره اتهام هرگونه تبنانی با «پ.ک.ک» را رد کرده است.

پس از تهدید ترکیه و قصد حمله نظامی به سوریه و جان عبدالله اوجالان در سوریه، وی ناچار به ترک سوریه شد و تقاضای پناهندگی از روسیه، ایتالیا، هلند، آلمان، فرانسه، یونان کرد. اما هیچ‌کدام از این دولت‌های پاهرا مدافع حقوق بشر و پناهنده، حاضر به اخذ پناهندگی سیاسی به وی نشدند، نهایتاً وی اجباراً به کنیا در قاره آفریقا روانه رفت. در آن کشور بود که با همکاری و هماهنگی بین‌المللی عبدالله اوجالان در ۱۵ فوریه ۱۹۹۹، توسط دستگاه‌های جاسوسی ربهوده شد و به دستگاه اطلاعاتی ترکیه تحویل داده شد. سپس اوجالان از سوی دادگاه فرمایشی و نمایشی دولت ترکیه بازداشت و به جرم «خیانت به کشورش» به اعدام محکوم شد.

برای محکوم و لغو نمودن این حکم، در بخش‌های مختلف کردستان و در بسیاری از کشورهای جهان، فعالیت‌های از سوی پ.ک.ک و طرفداران جنبش‌های کردستان و دمکراسی صورت گرفت. با توجه به اعتراضات فراوان مردمی و درخواست نهادهای بین‌المللی، سرانجام حکم اعدام وی به حبس ابد تغییر یافت و به حبس ابد بدون هرگونه احتمال آزادی محکوم شد.

مکان نگهداری عبدالله اوجالان در جزیره بنام «امرالی» در دریای مرمره می‌باشد در طول این ۲۴ سال بارها در این زندان هم از امکان ملاقات با وکلا و بستگان خود منع شده است.

در طول این مدت، چندین بار دفاعیاتی را از انفرادی امرالی به دادگاه اروپا و اتحادیه اروپا توسط وکلای خود آماده کرده است اما تاکنون هیچ نتیجه‌ای نگرفته است.

اوجالان در زندان فوق امنیتی امرالی بر خلاف پیش‌بینی‌ها، مقاومتی بی‌نظیر و موضعی قدرتمند از خود نشان داده است و ضمن دفاع از مواضع آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه خویش، مواضع سیاسی موثری را نیز پیش پای مردم کرد و منطقه گذاشته است.

در همین راستا و به پیشنهاد عبدالله اوجالان، حزب کارگران کردستان بارها «آتش‌بس» اعلام کرده است. اوجالان همچنین پس از اتمام نگارش مجموعه دفاعیاتی که در چندین جلد کتاب منتشر شدند، نقشه راهی برای حل مسئله کرد به ترکیه ارائه داد و زمینه ساز فرایندی شد که فرایند صلح نام گرفته و از سال تا اگوست ۲۰۱۵، همواره مواعی که دولت ترکیه بر سر راه ملاقات وکلا و خانواده اوجالان قرار داده است.

روشن است که هدف اصلی توطئه‌گری پانزدهم فوریه سال ۱۹۹۹ در هم شکستن اراده و مقاومت مردم کرد بود اما در سایه مقاومتی که انجام گرفت به‌ویژه خود عبدالله اوجان در زندان و زیر شکنجه‌های جسمی و روانی نشان داد نه تنها این توطئه به اهداف خود نرسید، بلکه حالا کردها و جنبش آزادی‌خواهی و اوجالان بیش از هر زمانی در موقعیتی توانمند قرار دارند و به‌همین دلیل، حل مسئله کرد امری گریزناپذیر است.

در عین حال دادگاه حقوق بشر اروپا، درباره نحوه زندانی کردن اوجالان و نگهداری وی در زندان فوق امنیتی جزیره ایمرالی، گفته است که چنین محکومیتی منشور اروپایی حقوق بشر را زیر پا می‌گذارد.

دادگاه حقوق بشر اروپا در استراسبورگ گفته که ترکیه، حقوق عبدالله اوجالان رهبر زندانی حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) را نقض کرده است. همچنین می‌افزاید: «طبق بند ۲، ۳ و ۸ کنوانسیون حقوق بشر اروپایی اوجالان نباید

در «امرالی» حبس شود. به علاوه محدودیت‌های اعمال شده علیه او در مورد تماس تلفنی با سایرین و محدودیت‌های وضع شده دیگر در مورد دیدار او با اعضای خانواده و وکیلش از دیگر موارد نقض اصول حقوق بشر اروپایی توسط دولت ترکیه بوده‌اند.»

دادگاه حقوق بشر اروپا، همچنین از حکم دادگاه ترکیه در مورد «غیرقابل تقلیل» بودن مجازات حبس ابد برای اوجالان انتقاد کرده و اظهار داشته که در چنین شرایطی، امکان درخواست تجدیدنظر در حکم از سوی اوجالان و وکیلش وجود نخواهد داشت. دادگاه حقوق بشر اروپایی، همچنین خواستار پرداخت ۲۵ هزار یورو به اوجالان برای تامین هزینه‌های لازم انجام روند قضایی تجدیدنظر در حکم صادره از سوی دادگاه شده است.

اساساً نقش عبدالله اوجالان، در روند برقراری دموکراسی و آزادی مردم کرد از هرگونه تبعیض و اسارت و امنیت در خاورمیانه بسیار مهم است تاجایی که بولنت آرنج، معاون سابق نخست وزیر ترکیه، رسماً اقرار کرده که نظر شخصی بنده این است که اثر عبدالله اوجالان هم بر روی پ.ک.ک و هم بر روی مردم کرد غیرقابل انکار است.

اگر جوامع جهانی، بر روی مقررات و قوانین خود در عرصه حقوق بشر پیگیر باشند و تاکید ورزند تاثیر گذارند. اما متأسفانه این نهادها، همواره منافع و مصالح دولت‌ها را در نظر می‌گیرند و از اهداف تعیین شده خود عقب می‌مانند.

عبدالله اوجالان خالق شعار «زن، زندگی، آزادی» است. به همین دلیل اگر از انقلاب «زن، زندگی، آزادی» در ایران خبردار شود طبعیست که باید به خودش ببالد و بیش از پیش در راستای فلسفه و تئوری‌ها و سیاست‌هایش پافشاری نماید.

هنگامی که اوجالان سخن می‌گوید از خودش چیزی نمی‌گوید و از هیچ چیز نمی‌نالند. وی تنها افکار خود را به زبان می‌آورد، از تمام بشریت سخن می‌گوید و اصول و زندگی آزاد را بدون تمایز به همه بشریت ارائه می‌دهد، به همین خاطر برای مثال علم ژنولوژی و محیط زیست اهمیت زیادی دارد، در حالی که پس از بازداشت و انزوا در زندان امرالی، همچنان از مسایل مورد بحث و بررسی است.

زن‌شناسی زنان و ژنولوژی یکی از اصول اصلی فلسفه اوجالان است، وی برای بازسازی و احیای زیست و زندگی مستقل و آزاد زنان فعالیت می‌کند. اولین بار نیست که بحث بر سر آزادی زنان در جهان صورت می‌گیرد چرا که دست‌کم این بحث در مبحث سوسیالیسم، این علم رهایی بشر که بینان‌گذار آن مارکس است بحثی دایمی و پیگیر بوده از جمله هشت مارس روز جهانی زن محصول همین مبارزه تاریخی و طولانی است. بحث احوالان درباره زنان، بیش از یک دهه است که در روزاوا (کردستان) سوریه به خوبی تجربه شده و نتایج و دستاوردهای بسیار بزرگ و مثبت، حتی برای مردم خاورمیانه دارد.

سکینه جانسز، متولد سال ۱۹۵۸ در خانواده‌ای کرد علوی در منطقه کوهستانی درسیم است. این منطقه در سال ۱۹۳۷ و ۱۹۳۸ شاهد قیام سید رضا درسیمی بود که دولت با استفاده از شدیدترین و خشونت‌بارترین شیوه‌ها آن را سرکوب نمود. مقامات دولتی ترکیه تحمل نام آن‌جا را نداشته و آن را به تونجلی تغییر دادند. در دهه هفتاد میلادی، این منطقه به مرکز مهمی برای کار، فعالیت و حتی مبارزه مسلحانه جنبش چپ تبدیل می‌شود. سکینه جانسز در چنین فضایی با احساس و درک ظلم و ستم موجود به جنبش چپ و فعالیت‌های انقلابی روی می‌آورد و در سال ۱۹۷۱ به جنبش جوانان انقلابی می‌پیوندد. سکینه، در دوران جوانی‌اش در اوایل دهه ۱۹۷۰، در فعالیت‌های انقلابی شرکت می‌کند اما این کار خوشایند خانواده سنتی و محافظ‌کارش نبود. او تصمیم می‌گیرد به آنکارا برود، جایی که او اولین بار با عبدالله اوچالان ملاقات می‌کند و از نزدیک با ایده‌های او آشنا شده و تصمیم به همکاری با وی می‌گیرد. سکینه در یک مصاحبه، در باره این دوره می‌گوید: «در واقع من فشار خانواده را قبول نکردم و بر انقلابی‌گری اصرار داشتم. این دلیلی بود که مجبور شدم خانواده را ترک کرده و به آنکارا بروم.» کم‌آپوچی‌ها کمیته‌هایی درست می‌کنند و به سازمان‌دهی جوانان می‌پردازند. جانسز در قالب این کمیته‌ها در درسیم و مناطق اطراف به سازمان‌دهی مشغول می‌شود تا این‌که آن‌ها به این نتیجه می‌رسند که بهتر است در قالب یک حزب به مبارزه ادامه دهند.

سکینه جانسز در ۲۷ نوامبر ۱۹۷۸، در نخستین کنگره بنیان‌گذاری حزب کارگران کردستان (Partiya Karkerên Kurdistanê) مشهور به پ.ک.ک در روستایی نزدیک دیاربکر همراه «کسیره یلدریم»، تنها دو عضو زنی بودند که در تاسیس این حزب شرکت داشتند.

گاردین درباره زندانی شدن جانسز می‌نویسد: «در زمان کودتای نظامی سپتامبر ۱۹۸۰ ترکیه، او همراه تعداد زیادی از اعضای پ.ک.ک زندانی بود و سالهای زیادی را در زندان دیاربکر گذراند. جایی که ۳۴ نفر از زندانیان میان سال‌های ۱۹۸۱ تا ۱۹۸۹ بر اثر شکنجه جان خود را از دست دادند و صدها نفر بعد از زندان نیز سال‌ها از شدت جراحات رنج می‌بردند. بر اساس گفته‌های اعضای پ.ک.ک و زندانیان پیشین نحوه رفتار با زندانیان سیاسی یکی از دلایل مهم روی آوردن حزب به رادیکالیزم و مبارزه مسلحانه با دولت ترکیه بود. جانسز در داخل زندان جنبش اعتراضی کردها در بیرون از زندان را رهبری می‌کرد.»

کندال نزان رییس انستیتیوی کرد در پاریس به شبکه خبری فرانس ۲۴ گفته است: «... خیلی دشوار و سخت است سکینه جانسز بارها مورد شکنجه قرار گرفت اما او به‌عنوان کسی که بسیار شجاع بود، مورد تحسین همه زندانیان و حتی زندانبانان بود.»

سکینه جانسز در سال ۱۹۹۱، مدت زندانش به پایان می‌رسد. بعد از آزادی از زندان خود را به محل کمپ پ.ک.ک، در دره بقاع لبنان که آن‌زمان تحت کنترل سوریه بود، می‌رساند. در آن‌جا نیز به فعالیت ادامه می‌دهد. او با شجاعت کم نظیرش در آن‌جا نیز توجهات را به سوی خود جلب می‌کند. اسم کُد او «سارا» بود.

آلیزیا مارکوس در کتابی که درباره پ.ک.ک نوشته است درباره جانسز می‌نویسد: «او شروع به سازمان‌دهی جنبش زنان در داخل سازمان نمود. در سال ۱۹۹۳ یک سوم از نیروهای پ.ک.ک زن بودند.»

در سال ۱۹۹۳، هم‌زمان با به اوج رسیدن قدرت پ.ک.ک سکینه جانسز موفق می‌شود شاخه زنان پ.ک.ک را به اسم «انجمن عالی زنان» (Koma Jinen Bilind (KJB) ایجاد نماید. بی‌بی‌سی در این‌باره می‌نویسد: «یک حزب ویژه زنان هم (داخل پ.ک.ک) وجود دارد که شاخه نظامی خود را دارد.»

«ک.ژ.ب» شامل یک سازمان چترآسای مخصوص زنان است که سه سازمان دیگر در آن فعال هستند. اتحادیه زنان آزاد (ی ژ آ)، اتحادیه زنان مبارز (ی ژ استار) و حزب آزادی زنان کردستان (پ آ ژک). اعتصاب غذای زندانیان سیاسی

کرد در زندان‌های ترکیه در سال ۲۰۱۲ که ۶۸ روز ادامه داشت، با ابتکار عمل زندانیان سیاسی زن و مخصوصاً زندانیان «پ آژک» صورت گرفت.

محمد علی ارتاش فعال و روزنامه‌نگار کرد به گاردین می‌گوید: «جانسز از برجسته‌ترین و مهم‌ترین نماینده‌گان جنبش زنان کرد بود. او از حرف زدن مخصوصاً زمانی که مسائل زنان مطرح بود، ابایی نداشت.»

سکینه جانسز در لبنان، سوریه، فلسطین و کردستان- سوریه فعالیت نمود و بعد از آن به قندیل می‌رود.

جانسز با اوجالان و مراد کارایلان رهبر عملی پ.ک.ک در حال حاضر، رابطه نزدیکی داشت. او بعد از این که مدتی در قندیل می‌ماند به توصیه کارایلان برای سازمان‌دهی کارهای حزب و شاخه زنان به اروپا می‌رود و در سال ۱۹۹۸ از فرانسه پناهندگی سیاسی دریافت می‌کند.

سرانجام سکینه جانسز، سرانجام در تاریخ ۲۰۱۳/۰۱/۰۹ در دفتر مرکز اطلاع‌رسانی کرد در پاریس، به همراه فیدان دوغان و لیلیا شیلیمز، با شلیک ۱۲ گلوله به سر آنها ترور می‌شوند. بعد از حادثه ترور «فرانسوا اولاند» رییس جمهور فرانسه در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفت: «حادثه وحشتناکی بود، متأسفم. من یکی از آن زنان را به خوبی می‌شناسم. او برای گفت‌وگو در باره کردها هر چند وقت یکبار پیش ما می‌آمد.»

در هر صورت خیلی زود روشن شد که فرد تروریست از سوی «میت» (پلیس مخفی ترکیه) مأمور این ترور شده بود اما تا به امروز دولت فرانسه اقدام جدی علیه دولت ترکیه انجام نداد تا این که امسال هم باز هم شاهد ترور دیگری علیه فعالین کرد در فرانسه بودیم.

دلیل تاکید به نقش و مبارزه جانسز در این‌جا، این است که نشان دهم پ.ک.ک و شخص اوجالان در سازمان‌دهی زنان در همه عرصه‌های تشکیلاتی و سیاسی در منطقه خاورمیانه پیشگام بوده است. شاید بتوانیم بگوییم کومهله و پ.ک.ک دو جریان کرد چپ ایرانی بودند که به مبارزه زنان اهمیت دادند و در صفوف خود زن و مرد را به‌طور مساوی سازمان‌دهی نمودند.

حزب عدالت و توسعه با آرای عمومی نسبتاً کم (۳۴ درصد)، اکثریت پارلمانی را در انتخابات سال ۲۰۰۲ به‌دست آورد و به‌قدرت رسید. این سرآغازی جدی بود برای حرکت اسلام در جمهوری ترکیه به رهبری رجب‌طیب اردوغان. این حزب جدید از فرسودگی سیاست‌مداران قدیمی‌تر ترکیه بهره سیاسی خود را برد و جهان‌بینی کمالیستی را که از دهه ۱۹۲۰ مسلط بود این بار مستقیماً به چالش جدی کشید. این حزب، ائتلافی از دهقانان محافظه‌کار، قشر مذهبی و سیاست‌مداران مذهبی ترکیه تا روشنفکران لیبرال بود و هم‌زمان خواهان پیوستن به اتحادیه اروپا بود. حزب عدالت و توسعه بعدها به دلیل این که می‌خواست در جنوب شرق ترکیه، یعنی بین مردم کرد نیز هوادارانی پیدا کند در زندان امرالی به سراغ اوجالان رفت و باب مذاکره را با وی آغاز کرد. در چند سالی که دولت ترکیه مشغول مذاکره با اوجالان بود توانست بخش محافظه‌کار و مذهبی کرد را جذب کند تا بتواند جهان‌بینی سکولار، چپ و فمینیستی و حتی جنبش ملی مردم کرد را تخطئه و بدنام کند. اما عداوت اوجالان آگاهتر از آن بود و اهداف دولت از مذاکره را به خوبی تشخیص داده بود.

برای مثال دولت خواهان خلع سلاح پ.ک.ک بود در حالی که عبدالله اوجالان به این درخواست دولت جواب صریح نه نداد اما بیانیه‌ای تنظیم کرد و از طریق وکلای خود به بیرون فرستاد که در آن پیش‌شرهای سیاسی مطرح شده بود. پیش‌شرط‌هایی که پذیرش آن‌ها از طرف دولت محال بود.

در اواخر اسفند ماه ۱۳۹۳-مارس ۲۰۱۵، در بیانیه‌ای که توسط یکی از نمایندگان پارلمان در تلویزیون خوانده شد، اوجالان گفته است که او به‌دنبال «تصمیمی تاریخی» برای دستیابی به «راحتی دموکراتیک» است.

در این بیانیه رهبر زندانی پ.ک.ک، همچنین گفته بود: «من خواستار برگزاری کنفرانسی ویژه در بهار هاستم تا درباره پایان دادن به نبرد مسلحانه برپایه اصول مورد توافق، تصمیمی استراتژیک و تاریخی اتخاذ شود.»

اوجالان دو سال پیش از آن تاریخ، در پیامی به‌طور یکجانبه بین پ.ک.ک و دولت ترکیه آتش‌بس اعلام کرد. وی از نیروهای این گروه خواست تا خاک ترکیه را ترک کرده و به پایگاه‌هایشان در شمال عراق برگردند.

رجب طیب اردوغان قبول کرده که حزبش نتیجه دلخواه را به دست نیاورده اما قول داد برای به دست آوردن اعتماد مردم تلاش کند

حزب عدالت و توسعه به رهبری آقای اردوغان در انتخابات محلی روز یکشنبه یازدهم فروردین ۱۳۹۸، بیش‌ترین رای را در کل این کشور کسب کرد، اما در شهرهای کلیدی پیروز نبود.

در انتخابات اخیر، کردهای ترکیه نقشی اصلی در بیرون کشیدن کلید کلان شهرهای ترکیه از جمله آنکارا از دست حزب حاکم داشتند.

رئیس جمهور ترکیه پیش‌تر البته گفته بود هر کسی در استانبول برنده شود، برنده این انتخابات است. اردوغان ابتدا شهردار استانبول بود و سپس قدرت را در ترکیه بدست گرفت. نتیجه رای‌گیری اخیر بسیاری از مخالفان آقای اردوغان را امیدوار کرده است.

مصطفی آکیول یکی از نویسندگان ترکیه نتیجه انتخابات محلی را نشانه استحکام دموکراسی در ترکیه دانسته و گفته مردم در پای صندوق‌های رای به «خودکامگی» نه گفته‌اند.

حزب لائیک جمهوری خلق (ج.ه.پ) بزرگترین حزب مخالف توانست رای شهرداری‌های کلان شهرهای آنکارا، پایتخت ترکیه و از میر را به‌دست آورد و در استانبول قلب اقتصاد ترکیه پیشتاز شد.

از ۱۰ شهر بزرگ ترکیه حزب عدالت و توسعه تنها توانسته شهرداری‌های سه شهر بزرگ را به دست آورد؛ در حالی که حزب جمهوری خلق توانسته شهرداری‌های مرکزی شش شهر بزرگ را قبضه کند.

حزب دمکراتیک خلق‌ها (ه.د.پ)، حزب طرفدار حقوق کارگران، زنان، همجنس‌گراها، کردها و اقلیت‌ها توانست در شهر دیاربکر یکی از ۱۰ شهر بزرگ ترکیه پیروز شود؛ این حزب در چندین شهر کردستان ترکیه پیروز شد.

پس از کودتای نافرجام سال سه سال پیش (۲۰۱۶) دولت ترکیه با وضع قانون وضعیت اضطراری اکثر این شهرداری‌ها را از کنترل کردها در آورد؛ در مقایسه با دوره قبل رای «ه.د.پ» کاهش یافت.

از آن پس، رهبران و ۹۰ شهردار و هزاران عضو فعال این حزب زندانی شدند؛ فعالیت‌های انتخاباتی آن‌ها محدود شد و رسانه‌های ملی و اکثر رسانه‌های خصوصی ترکیه به‌نفع رجب طیب اردوغان تبلیغ می‌کردند.

نتایج این انتخابات نشان داد کردها می‌توانند مهره کلیدی در ساختار قدرت ترکیه باشند.

پیروزی‌های خیره‌کننده حزب لائیک (ج.ه.پ) در این انتخابات بدون کمک کردها میسر نبود؛ این در حالی بود که حزب «ه.د.پ» در یک حرکت تاکتیکی در هفت کلان شهر ترکیه نامزد معرفی نکرد.

این یعنی سرازیر شدن صدها هزار رای کردها و چپ‌های ترک طرفدار این حزب به‌نفع «ج.ه.پ»؛ این حزب توانست پنج شهرداری از این هفت شهر را از آن خود کند.

در آنکارا و استانبول نامزدهای حزب «ج.ه.پ» با چندین هزار رای پیش افتادند.

در مبارزات انتخاباتی ائتلاف حزب حاکم «ج.ه.پ» را متهم کرد که با «ه.د.پ» حزب وابسته به حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) ائتلاف کرده‌اند و آنان را «تروریست» خواند؛ اما نتیجه انتخابات نشان داد که استراتژی «ه.د.پ» و «ج.ه.پ» علیه دولت اردوغان، نتیجه بخش بوده است.

در انتخابات محلی آن سال گرچه حزب عدالت و توسعه بیش از ۴۰ درصد کل آرا را کسب کرده؛ اما این نتیجه برای حزب حاکم شکست تلقی می‌شود.

تورم و مشکلات اقتصادی چند سال گذشته نقش اساسی در شکست حزب حاکم در کلان شهرهای ترکیه داشته است. بن‌علی یلدریم، نخست وزیر سابق ترکیه و مرد شماره یک اردوغان که نامزد شهرداری استانبول بود به نتیجه انتخابات این شهر اعتراض کرده و از رقیب عقب افتاد.

در آن انتخابات خود اردوغان روزانه در هشت تجمع انتخاباتی شرکت کرد؛ او ادعا کرد که آینده ترکیه به نتیجه این انتخابات بستگی دارد و مخالفان خود را «تروریست» خواند.

اما در عوض حزب مخالف قول داد اگر پیروز شود مشکلات اقتصادی را بر طرف کند و وضعیت معیشتی شهروندان این کشور را بهبود بخشد.

اما رجب طیب اردوغان، اجبار قبول کرد که حزبش نتیجه دلخواه را به دست نیاورده اما قول داد از روز پس از انتخابات برای به دست آوردن اعتماد مردم تلاش کند.

این در حالی است که ترکیه با چالش‌هایی نظیر شکاف عمیق سیاسی و بحران اقتصادی روبه‌روست.

ترکیه برای اولین بار طی ده سال گذشته از آن تاریخ تاکنون با رکود اقتصادی روبه‌رو شده و ارزش لیر (پول ملی ترکیه) به شدت کاهش یافته است.

بنابراین مشکلات اقتصادی از جمله مسائل مهمی است که در حال حاضر ترکیه با آن دست و پنجه نرم می‌کند. ترکیه که سال ۲۰۱۸ را با رشد اقتصادی کمتر از یک درصد به پایان رساند، اکنون به انتخابات ۲۰۲۳ چشم دوخته است اما باید به سال ۲۰۲۳، به‌عنوان «سال بحران» نگاه کرده و اردوغان سخت نگران است که این انتخابات بیازد و دوران عثمانی‌گری و سلطانی‌اش به پایان برسد. او حتی از فاجعه زلزله به‌عنوان «فرصتی» برای انتخابات سوءاستفاده کرده و در ۱۰ استان زلزله‌زده کشور که عمدتاً مناطق کردنشین هستند سه ماه حالت فوق‌العاده امنیتی اعلام کرده است. انتخابات در ماه مه برگزار خواهد شد.

با توجه به شرایط سیاسی موجود در ترکیه طی چند سال اخیر، علاوه بر جو حاکم اختناق در داخل کشور سیاستمداران و سرمایه‌گذاران خارجی علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در ترکیه نیز چندان رغبتی به سرمایه‌گذاری زیادتر ندارند.

شاید یکی از مهم‌ترین سئوالاتی که در این میان مطرح باشد، دلایل اصلی این بحران در ترکیه است. با نگاهی کلی به وقایع و رویدادهای چند سال اخیر در ترکیه، دلیل عمده‌ای را می‌توان مطرح کرد:

۱- سیاسی: علاوه دیکتاتوری مذهبی تک‌حزبی و در راس همه دیکتاتوری فردی رجب‌طیب اردوغان، مهم‌ترین مسئله؛
۱- «گذار از نظام پارلمانی به نظام ریاستی در ترکیه و فاصله گرفتن ترکیه از یک نظام که در آن مجلس قدرت و نقش خود به‌عنوان بازیگر و تصمیم‌گیرنده اصلی در حل بحران سیاسی و اقتصادی کشور را به طور جدی از دست داده است.»

۲- اقتصادی: افزایش سرسام‌آور هزینه‌های جنگی اردوغان علیه مردم کرد؛ جنگ داخلی سوریه، جنگ داخلی لیبی، دخالت‌های تشنج‌زا در مدیترانه و ریخت‌وپاش‌ها و دزدی‌ها مقامات و نهادهای دولتی به‌ویژه مقامات و نهادهای وابسته به حزب حاکم عدالت و توسعه.

۳- بین‌المللی: ناتوانی ترکیه در مدیریت روابط بین‌المللی خود با کشورهای همسایه و اختلاف‌نظر در خصوص حل جنگ داخلی سوریه، همکاری‌های اقتصادی و سیاسی و نظامی با ایران و...

اکنون در این شرایط بحرانی اقتصادی سؤال این است که آیا اردوغان باز هم خواهد توانست صندوق‌های رای را از آن خود کند؟

در پاسخ باید گفت که حل بحران‌های ترکیه از عهده اردوغان و حزب او خارج است. چرا که تاریخ مصرفش برای جامعه ترکیه و بین‌المللی تمام شده است.

اما آنچه که روشن است این است که عبور از این بحران نیازمند تغییرات اساسی در عرصه اقتصادی و سیاست و امنیت و مدیریت کشور است. در شرایطی که تولید صنایع با کاهش حدود ۱۰ درصدی مواجه بوده و میزان بیکاری (حدود چهار میلیون نفر) در کشور تا میزان ۱۲ تا ۱۵ درصد افزایش یافته است، عبور ترکیه از بحران اقتصادی با ادامه دولت اردوغان امری غیرممکن به نظر می‌رسد. به عبارت دیگر، عدم شفافیت دولت، انباشت نقدینگی، افزایش بدهی خارجی در بخش خصوص و سوءمدیریت از سوی دولت از جمله مسائلی هستند که سیاست‌گذاری کارساز در هر دو بخش اقتصادی و سیاسی ترکیه را خواهد طلبید.

تورم اقتصادی بالا، رشد نرخ بیکاری، افزایش میزان فقر در کشور، بدهی خارجی ۱۸۰ میلیارد دلاری ترکیه، بدون شک برای دولت و مردم مشکل ساز شده و ورشکستگی تعداد قابل‌توجهی از شرکت‌های فعال در بخش‌های مختلف اقتصادی را فراهم کرده است.

اما انتخابات مه امسال، مهم‌ترین و شاید بتوان گفت تنها فرصتی برای اردوغان و دولتش است که گذر از آن برایشان به شدت سخت است.

به خصوص بخش عظیمی از مردم ترکیه و بیش از همه مردم کرد، به شدت از ادامه انزوای عبدالله اوجالان در زندان و همچنین تهدید و دستگیری و زندانی کردن مداوم رهبران و کادرها و اعضای حزب دموکراتیک خلق‌ها و از سانسور و اختناق فزاینده به شدت خشمگین هستند. به همین دلیل نیز اگر انتخابات سالم برگزار شود و توطئه‌ای و تقلبی و دخالتی از سوی اردوغان و دولتش صورت نگیرد سقوط اردوغان و دولتش حتی است!

در جمع‌بندی می‌توانیم تاکید کنیم که عبدالله اوجالان و همفکرانش راهپیمایی سخت، دشوار، پرخطر و طولانی را برای رسیدن به اهداف انسانی و اجتماعی و سیاسی خود انتخاب کردند. انتخابی آگاهانه و تاریخی و ضروری! اوجالان توسط جمعی از یارانش در سال ۱۹۷۸ در روستایی به نام «فیس» اقدام به تاسیس حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) را کردند.

این سازمان با عنوان دفاع «بر حق» به گسترش فعالیت نظامی خود به خصوص استفاده از زنان در نیروی نظامی پرداخت.

ریشه شعار «ژن، ژیان، نازادی» به فلسفه سیاسی اوجان می‌رسد که مشخصاً رهایی زن از هرگونه اسارت پدرسالاری و مردسالاری و سرکوب‌های حکومتی و رفع تبعیض جنسیتی را مدنظر نظر قرار دارد.

۲۴ سال از توطئه بین‌المللی علیه رهبر حزب کارگران کردستان و رهبر بسیاری از مردم کرد خاورمیانه می‌گذرد و نظریات سیاسی اوجالان، تنها به زنان و یا مردان کرد محدود نمی‌شود و شامل حال انسانیت می‌گردد.

خلق کرد ۱۵ فوریه ۱۹۹۹ را به عنوان روز «سیاه» نام‌گذاری کرده‌اند، روزی که در آن عبدالله اوجالان با یک توطئه بین‌المللی دستگیر شد و تا به امروز در جزیره امرالی ترکیه تحت انزوای شدید در زندان به سر می‌برد و بر مطالبات و حقوق مردم کرد پافشاری می‌کند.

دستگیری رهبر اوجالان به خودی خود، تلاش در جهت سرکوب و به شکست کشاندن جنبش مردم کرد است چرا که وی دارای فلسفه آزاداندیشی، رهایی‌بخشی و «زن، زندگی، آزادی» است. اندیشه‌ای علیه هرگونه سرکوب و سانسور و تبعیض بر بشریت!

متأسفانه بیش از ۴۰ هزار نفر که اکثر آن‌ها کرد هستند در جریان جنگ دولت ترکیه با پ.ک.ک، خود را از دست داده‌اند. هنوز هم دولت ترکیه به جنگ خود علیه مردم کرد در ترکیه و روژاوا و همچنین علیه پ.ک.ک در کوه‌های قندیل ادامه می‌دهد.

در طول تاریخ جمهوری ترکیه پس از فروپاشی امپراتوری عثمانی، دولت‌های مختلف ترکیه، همواره مردم کردستان را سرکوب کرده‌اند، از این‌رو جنبش آزادی‌خواه و برابری‌طلب کردها به رهبری عبدالله اوجالان نیز مورد هدف قرار گرفته و دولت سعی کرده‌اند این جنبش را به شکست بکشانند اما خوشبختانه تاکنون موفق نشده‌اند. این پیروزی نسبی را باید مدیون حزب کارگران ترکیه (پ.ک.ک) و رهبری آن عبدالله اوجالان بود.

تا به امروز مهم‌ترین فاکتور تعیین‌کننده در سرنوشت انتخابات ترکیه، مسئله اقتصاد و تورم بود اما از این پس زلزله ترکیه نیز تبدیل به مهم‌ترین چالش حزب عدالت و توسعه خواهد شد و حتی کارشناسان احتمال می‌دهند دولت به‌بهانه زلزله زمان انتخابات را به تعویق بیندازد. حالا که سه ماه حالت فوق‌العاده اعلام کرده است تا دست دولت برای تقلب احتمالی در انتخابات در ۱۰ استان زلزله‌زده باز باشد. باید منتظر ماند و دید روند این حادثه تلخ و فاجعه‌بار چه تاثیری در تصمیمات سیاسی و نتایج انتخابات خواهد داشت!

در هر جا هستیم صدا عبدالله اوجالان و سایر زندانیا نسیاسی در ترکیه و ایران باشیم و برای تلاش زندانیان سیاسی، به‌ویژه عبدالله اوجالان بکوشم!

شکست اردوغان و حزبش در انتخابات ماه مه و همچنین آزادی عبدالله اوجالان، می‌تواند به سرعت فضای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، امنیتی و همچنین دیپلماسی جامعه ترکیه را به نفع کارگران، زنان، مردم کرد و همه محرومان و سرکوب‌شدگان جامعه تغییر دهد. واقعه‌ای که جامعه جهانی در دهه‌ها پیش با آزاد شدن نلسون ماندلا از زندان حکومت آپارتاید آفریقای جنوبی شاهد آن تحولات و تغییرات عظیم انسان‌دوستانه و پایان آپارتاید بود!

سه‌شنبه بیست و پنجم بهمن - دلو - ۱۴۰۱ - چهاردهم فبروری ۲۰۲۳

ضمیمه:

بیش از صد جلد از آثار اوجالان وجود دارند که تاکنون هفتاد و دو مورد آن بررسی شده و نام آن‌ها به صورت لیستی تهیه گردیده است. سال ۲۰۱۹ کاتالوگی به زبان عربی از سوی «اتحادیه روشنفکران کانتون جزیره» در شمال و شرق سوریه منتشر شد و نام بیش از هفتاد تن از این کتاب‌ها در آن آمد. بعدها نیز کاتالوگی با همان هدف از طرف «مرکز نشر آثار و اندیشه‌های عبدالله اوجالان» به زبان فارسی منتشر گردید و نام هفتاد و دو کتاب در آن ذکر گردید. در هر دوی این کاتالوگ‌ها کتاب‌هایی از این لیست که به زبان عربی و فارسی منتشر شده بودند، مشخص گردیده‌اند. کار بر روی این لیست ادامه داشته و در آینده شاهد نتایج آن خواهیم بود.

ابتدای کار جنبش آزادی‌خواهی آپوئیستی و قبل از دوران تشکیل حزب کارگران کردستان، پنج بروشور و یا جزوه از طرف این جنبش به چاپ رسیده‌اند که گاه «کتاب‌های سرخوبون ۳» عنوان گردیده‌اند. این بروشورها عبارتند از: **درک راه صحیح مبارزه؛** جزوه‌ای که حاوی توضیح خطمشی آپوئیست‌ها قبل از تشکیل رسمی حزبشان است. **تسلیم‌شدن منجر به خیانت می‌گردد و مقاومت منجر به آزادی؛** جزوه‌ای در توضیح مبارزه‌ی بین خطمشی مقاومت و خطمشی خیانت بود که مضمون اصلی مبارزات دوران پاگیری جنبش آپوئیستی بود.

درک خطمشی سیاسی و ایدئولوژیک ما؛ جزوهای در توضیح خطمشی جنبش آزادی‌خواه کردستان
حوادث شهر مرعش (قتل عام مرعش)؛ جزوهای در تحلیل واقعیت و پس‌زمینه قتل‌عامی که دولت ترکیه در واکنش به
توسعه‌ی جنبش آزادی‌خواه در شهر مرعش انجام داد.

جبهه‌ی متحد ضد فاشیسم؛ جزوهای در توضیح لزوم تشکیل جبهه‌ی متحد از طرف تمامی نیروهای آزادی‌خواه در
تقابل با فاشیسمی که با کودتا در ترکیه بر سر کار آمده بود.

برخی دیگر از این نوع جزوه‌ها و متریال‌ها و مطالب به‌صورت محلی و لوکال نیز منتشر می‌شدند، اما جزوه‌های
اساسی که تاکنون نیز باقی مانده و به رهنمودهای پیکار و پیکارگران تبدیل شدند، این پنج مورد بوده و تا تشکیل حزب
از متریال‌های اساسی حزب بودند. سازمانی که هنوز تشکیل نشده و در سطح تدارک بود، از طریق این نوع
رهنمودهای نوشتاری توانست به‌صورت منسجم عمل نموده و نتایج مهمی نیز کسب نماید که بزرگترین‌شان تشکیل
حزب کارگران کردستان بود.

با نوشتن «راه انقلاب کردستان»، آثار اوجالان وارد مرحله‌ی جدیدی گشته و دوران «کتاب»هایی که آغاز گردید که تا
به امروز نیز نظیر آن در تاریخ جنبش‌های کردی وجود ندارند. کتاب‌هایی که حاوی تحلیلات جامعه‌شناختی، سیاسی،
فرهنگی و حتی روان‌شناختی بوده و همگی با هدف تحلیل مسائل و مشکلات و نشان دادن رهیافت برون‌رفت از آن‌ها و
ارائه‌ی استراتژی و تاکتیک‌های لازمه جهت عمل بدان به رشته‌ی تحریر درآمدند. «راه انقلاب کردستان» با ارائه‌ی
تحلیلی از اوضاع جهان و کردستان و ارائه‌ی تعریفی منسجم از شیوه‌هایی که در کردستان با توسل به آن‌ها می‌توان
انقلاب انجام داد، راه مبارزه و پیکاری را روشن نمود که بیست سال بر اساس آن انجام شد. تحلیلاتی که در این کتاب
آمده‌اند، تاکنون نیز با قدرتی هرچه تمام‌تر قادر به روشن نمودن بسیاری از مسائل کنونی کردستان می‌باشد.

اواخر دهه هفتاد قرن بیستم و دهه‌ی هشتاد همان دهه، دوران ارائه‌ی آثاری در مورد مسائل و معضلات و مشاغل
انقلاب از سوی اوجالان بود که بعد از تبیین و توضیح راه انقلاب بدان پی برده شده و یا بر سر راه انقلاب به‌صورت
مانع درآمده بودند. کتاب «در باب آموزش» ناشی از احساس نیاز به آموزش اعضای حزب بود که اوجالان ارائه کرده
و «مظلوم دوغان» بزرگمرد و پیشاهنگ مقاومت در زندان‌های رژیم فاشیستی، آن را تصحیح و آماده کرده بود. «در
باب سازمان‌دهی» اثری ماندگار و رهنمودی بی‌نظیر در آن دوران بود که جنبش بر اساس آن سازماندهی خویش را
پیش برده و تشکیلات خود را توسعه می‌داد. «نخستین سخنرانی‌ها» حاوی سخنرانی‌های عبدالله اوجالان است که هنگام
سر زدن به تشکیلات خویش در سراسر شمال کردستان جهت کمیته‌ها و محافل حزب و سازمان انجام می‌داد. «نقش
خشونت در کردستان» رهنمودی شد جهت مقابله به مثل در برابر فشارهای خشونت‌آمیز رژیم فاشیستی ترکیه. این‌ها
دورانی بود که هنوز تصمیم به مبارزه‌ی مسلحانه گرفته نشده بود، اما عزم تمام‌عیار در مقابله به مثل با عوامل رژیم
وجود داشت. «بازگشت به میهن و وظایف ما» کتابی بود در جهت توجیه بازگشت از لبنان که اعضای حزب جهت
آموزش به آن‌جا پناه برده بودند، کتاب‌هایی همچون «مقاومت انقلابی و خیانت در کردستان» و «پیش به سوی
آزادی» نیز رهنمودهایی در رد خیانت و لزوم توسعه‌ی مقاومت جهت سرپا ماندن جنبش. هر کدام از این کتاب‌ها حاوی
تحلیلاتی تاریخی، فکری و روان‌شناسانه و مبارزاتی از طرف رهبری بودند که در آن دوران تنها سی و اندی سال عمر
داشت! در همین دوران بود که کتاب «مسئله شخصیت در کردستان» منتشر شده و به نقطه عطفی در آثار عبدالله
اوجالان تبدیل گردید. بعد از اموری همچون آموزش و سازمان‌دهی و دفاع مشروع، اوجالان به این نتیجه رسید که باید
مسائل و مشکلات موجود در شخصیت فرد کرد به بوته‌ی نقد گذاشته شده و از آن گذار نمود تا بتوان به‌صورت

صحیحی مبارزه کرده و پیروز گردید و مادامی که این مسائل حل نشوند، نمی‌توان انتظار کسب نتایج بزرگ از انقلاب نمود.

این آثار تا دورانی که پیشاهنگان جنبش تصمیم به مبارزه مسلحانه گرفتند، به رشته تحریر درآمدند. اعضای جنبش نیز در این دوران هم در زندان‌ها و هم در خارج از زندان دست به نوشت آثار بسیاری زدند که پرداختن به آن‌ها در مقال و مطلبی دیگر بامعنا تر خواهد بود. همچنین در این دوران مجلات و ماهنامه‌ها و بولتن‌هایی نیز چاپ و پخش گردیدند، برخی از این مجله‌ها نیز به زبان عربی بوده و در لبنان و سوریه و سایر کشورهای عربی پخش می‌گردیدند.

پس از آغاز مبارزه مسلحانه و دهه‌ی هشتاد میلادی نیز اوجالان تمامی دروس خویش را به‌صورت کتاب درآورده و به ماتریال‌هایی برای آموزش کادرها و طرفداران حزب تبدیل می‌نمود. «گزارش سیاسی ارائه‌شده به کنگره‌ی سوم حزب کارگران کردستان» کتاب و سند بسیار مهمی است جهت تحقیق در تاریخ حزب کارگران و «شخصیت پیکارگر انقلابی در مبارزه‌ی خلقی» نیز رهنمود و پرسپکتیوی جهت کادرهای حزبی و رسیدن به شخصیت مورد نظر اوجالان جهت خودسازی حزبی می‌باشد. کتاب‌های دیگری نیز از طرف اوجالان تا سال‌های اول دهه‌ی نود چاپ و نشر شدند که همگی حاوی «تحلیلات»ی در باب مسائل انقلاب کردستان و مسائل و معضلات تشکیلات و مسائل سیاسی و شناخت دشمن و مسائلی از آن دست بودند. «سخنرانی‌های ارائه شده در اولین کنفرانس زندانیان»، تحلیلاتی در باب مقاومت در زندان‌ها، مسائل حیات در زندان و وظایف کسانی بود که از زندان آزاد شده بودند. جنبش آپوئیستی در این مورد یک وجه تمایز داشت: تفاوتی بین داخل و خارج زندان قائل نشده و معتقد بود که باید وظایف انقلابی در آنجا نیز بجای آورده شوند؛ وظایف مقاومت، در پیش گرفتن حیاتی انقلابی؛ آموزش، تحقیق و نوشتن مطالب و کار کردن بر روی جامعه از طریق کسانی که به ملاقات زندانیان می‌آمدند. این یک ویژگی منحصر به فرد جنبش آپوئیستی بود که با رهنمودهای اوجالان زندان را به عرصه‌ی مبارزه تبدیل کرده و این امر فشار بسیاری به رژیم فاشیستی می‌آورد. برعکس تصور موجود «شرایط زندان‌های ترکیه» در ابتدا بسیار دشوار بوده و زندان‌های ترکیه از مخوف‌ترین شکنجه‌گاه‌ها به حساب می‌آمدند. با مبارزه بی‌امان آپوئیست‌ها این شرایط تغییر پیدا کرد و با شروع جنگ مسلحانه در ترکیه، علی‌رغم وجود قوانین اعدام، حکومت ترکیه جسارت اعدام هیچ یک از اعضای جنبش آپوئیستی را به خود نداد. کتاب «سخنرانی‌های ارائه شده در اولین کنفرانس زندان» که با شرکت زندانیان آزاد شده برگزار شد، سند مهمی است جهت درک پروسه‌ی این مبارزه جهت تغییر زندان‌های ترکیه.

دهه نود، دوران مهمی در حوزه فکری اوجالان است. از طرفی اوجالان با مسائل داخلی جامعه کرد و بافت کادری تشکیلات خویش دست‌وپنجه نرم کرده و مبارزه‌ی داخلی بی‌امانی را انجام می‌داد که روز به روز نتایج آن آشکار گردیده و نه‌تنها در میان بافت کادری تشکیلات، بلکه در میان جامعه‌ی کردی نیز تغییراتی را سبب می‌گردید و از طرف دیگر دوره‌ای از مبارزات سیاسی را آغاز کرده بود که با آتش‌بس با دولت ترکیه آغاز گردیده و مجدداً با شکسته شدن آتش‌بس با مبارزه‌ی دشوار سپری گردید. در بعد مبارزه‌ی داخلی «مسئله زن و خانواده» و «چگونه باید زیست؟» (جلد اول و دوم) حاوی تحلیلات مهمی در باب شخصیت زن و مرد کرد، خانواده‌ی کردی و انتقاداتی عمیق از فلسفه حیاتی کردها بود که همان‌گونه که انتظار می‌رفت گاه واکنش‌هایی نیز در پی داشت. این دست از تحلیلات به بنیان پیشرفت زنان در سازمان و تشکیل سازمان زنان و سپس ارتش ویژه‌ی زنان منجر شد که بنیان‌های واقعی «یگان‌های دفاع از زنان YPJ» (را در انقلاب روژآوا و شمال شرق سوریه تشکیل داد؛ یگان‌هایی که به الگوی جنگ ضد داعش تبدیل شده و اسطوره‌ی مبارزات بی‌امان زنان کرد ضد تاریک‌پوشان و تاریک‌اندیشان داعش را رقم زد. بدون شک این حوزه از مبارزات اوجالان، یعنی تعریف صحیح از شخصیت زن در تاریخ، تحلیل جامعه‌ی جنسیت‌گرا، و به قول

خودش کشتن شخصیت مردانه (همانگونه که در کتاب «کشتن مردانگی» در مصاحبه با ماهر سایین از روزنامه‌نگاران ترک آن را تعریف کرده بود و بازتاب وسیعی در ترکیه و اروپا یافت)، مهم‌ترین حوزه‌ی مبارزاتی فکری و عملی او جلالان بود که امروزه و در آثار اخیرش تحت نام «ژنئولوژی» (زن‌شناسی) مورد توجه جهانیان و بویژه زنان قرار گرفته و مرزهای فمینیسم را پشت سر گذاشته است. «انقلاب اجتماعی و حیات نوین» و «عشق کرد» نیز کتاب‌هایی در همین حوزه هستند که در سال‌های متفاوتی چاپ شده‌اند. این همان حوزه‌ای است که علاقه‌مندان مبارزات زنان کرد به اقتضای منافع جهانی و خواست‌های صاحبان قدرت، عمداً و یا سهواً بدان نمی‌پردازند و تنها سعی دارند جوانب ظاهری این مبارزات را به مضمون نوشته‌ها، کتاب‌ها و فیلم‌هایی تبدیل نمایند که در آن هنر و معرفت باز هم از آنانی است که از «سایر جاها» آمده و زنان کرد با کمک آنان می‌جنگند! «تکوین ارتش زنان» نیز یکی دیگر از کتاب‌های مهم او جلالان در این حوزه است که در آن به مسائل پیش روی تشکیل ارتش زنان و توسعه‌اش می‌پردازد.

در کنار این مسئله‌ی بی‌نظیر و بسیار مهم و تاریخی، او جلالان به مسائلی همچون سوسیالیسم و دین پرداخت. کتاب «اصرار بر سوسیالیسم، اصرار بر انسان بودن»، راه‌چاره جنبش‌های انقلابی چپ را بعد از فروپاشی شوروی و تصور به پایان رسیدن افکار سوسیالیستی نشان داده و «رویگرد انقلابی به مسئله‌ی دین» نیز رهنمودی بود جهت برخورد صحیح به موضوع دین که در کردستان و منطقه بسیار اهمیت دارد.

او جلالان از ابتدای دهه نود در پی آن بود که از راهی مسالمت‌آمیز مسئله کرد را حل کرده و به جنگ پایان دهد، در این راستا تلاش‌هایی عملی نیز انجام داد، اما با کشته شدن تورگوت اوزال، رییس‌جمهوری ترکیه، این امر دچار بن‌بست گردید. او جلالان معتقد بود که بعد از مرگ اوزال، ترکیه دچار بحران رهبری است و کتاب «مخاطبی می‌طلبم» جست‌وجویی بود جهت یافتن مخاطبی برای حل مسئله‌ی کرد در ترکیه. در همین دوران بود که کتاب «مبارزه برای ایجاد حاکمیت در جنوب کردستان و موضع دموکراتیک انقلابی» را با هدف تحلیل مسائل جنوب کردستان و ارائه‌ی راه‌حلی برای آن همچون مانیفستی برای معضلات آن دوران ارائه نمود.

در همین راستا مصاحبه‌ها و گفت‌وگوهایی با روشنفکران، سیاستمداران و روزنامه‌نگاران داشت که تحت عنوان «برگزیده مصاحبه‌ها» (در سه جلد) و «برگزیده نوشته‌ها و مقالات» (در هفت جلد) به چاپ رسیده و برخی از آن‌ها به زبان‌های عربی، آلمانی و کردی ترجمه و چاپ شدند. اینان گاه مقالات و نوشته‌هایی بودند که در مجله‌هایی با همان زبان‌ها چاپ می‌شدند. نام مستعار او جلالان در چاپ مقالات در جاهایی که مشکل قانونی وجود داشت، «علی فرات» بود و مقاله‌هایش در ترکیه نیز با این نام به چاپ می‌رسیدند. کتاب‌های او جلالان نیز گاهی با تغییر اسم کتاب در ترکیه به چاپ می‌رسیدند که عموماً با حکم دادگاه جمع‌آوری می‌گشتند. کتاب «جمهوری پلید» در ترکیه با نام «جمهوری الیگارشیک» به چاپ رسید و تا صدور حکم جمع‌آوری آن از طرف دادگاه که یک پروسه در نظام چاپ و نشر ترکیه است، هزاران نسخه از آن به فروش رفت. «برگزیده نامه‌ها» نیز یکی دیگر از کتاب‌های او جلالان است که حاوی نامه‌های رسمی مختلف او جلالان طی سال‌های گوناگون است.

از سایر کتاب‌های او جلالان در این دوران می‌توان به «شخصیت مبارز آپوئیست» در تبیین شخصیت مورد نیاز جهت مبارزه در کردستان و «خودسازی حزبی» در توضیح مبارزه‌ی درون‌حزبی و شیوه‌های کسب شخصیت موردنظر حزب و خودسازی جهت توانمند شدن در طول مبارزه بوده و نقش مهمی در گذار از مسائل شخصیتی و عقده‌های اجتماعی و کسب شخصیتی سالم ایفا نمود. این کتب از کتاب‌هایی هستند که افکار اصیل بومی و کردی را بازتاب داده و تحلیلاتی هستند که سعی دارند با استفاده از دستاوردهای علمی دوران ولی در عین حال به دور از تأثیر علوم اجتماعی اروپا و با افکار به روز شده‌ی شرقی و بومی پیشرفت‌هایی شخصیتی و اجتماعی را ایجاد نمایند.

سال‌های دهه‌ی نود قرن بیستم، در عین حال جهت‌کردها دوران تثبیت رهبریتی بود که شکل گرفته بود، اوجالان با سلسله آثار «رهبریت»، به تبیین و توضیح پدیده‌ی رهبریت در کردستان پرداخت و پایه‌های یک نهاد رهبریت را در کردستان به رشته‌ی تحریر درآورد. «رهبریت و فلسفه‌ی مبارزه»، «رهبریت و سیاست آپونستی»، «رهبریت و آزمون پ.ک.ک» همگی درس‌هایی بودند که با این هدف ارائه گردیدند و مورد توجه خاص جامعه‌ی کردستان قرار گرفتند. در همین دهه بود که کتاب «رهبریت و خلق» که مصاحبه‌ای طولانی با «نبیل الملحم»، روزنامه‌نگار سوری بوده، همان موضوع را برای جهان عرب بازگویی نمود. این یکی از کتاب‌هایی است که ابتدا به زبان عربی در انتشارات «دارأخیل» یونان به چاپ رسید و سپس در سلیمانیه به زبان کردی سورانی چاپ و پخش شد و بازتاب بزرگی داشت. گریلای کرد، شهید دیاکو بختیاری (هیرش مهاباد) سال ۲۰۰۶ آن را از سورانی به فارسی ترجمه کرد که بعد از شهادتش در سال ۲۰۰۸ به چاپ رسید.

مبارزات درون‌حزبی نیز از موضوعاتی بود که یکی از مشغله‌های اوجالان به شمار می‌رفت. کاری که هم باید همانند تصفیه‌های رئال‌سوسیالیستی نمی‌بود و هم همانند لیبرالیسم راه به انعطافی نمی‌داد که دیسپلین درون حزب را برهم زده و حزب همانند سایر سازمان‌های کردی دچار انشقاق و انشعاب‌های متعدد و در نتیجه تضعیف نماید! تنها راه این امر، تبیین قوی خطمشی فکری-ایدئولوژیک و مبارزه‌ای فکری و روشن نمودن ابعاد این تلاش‌هایی بود که سعی داشتند حزب را از خطمشی خویش خارج کرده و تصفیه‌اش نمایند. کتاب‌های «پاکسازی تسویه‌گران» و «مبارزه با تسویه‌گران» هم ابعاد این تفکر را نشان داده و هم اسناد روشنی هستند جهت تحقیقات در این مورد. در کمتر حزب و یا سازمانی می‌بینیم که ابعاد مبارزات درون‌حزبی به این روشنی و وضوح در دسترس عموم قرار داشته و بر روی تحقیقات و انتقاد باز باشند.

یکی دیگر از حوزه‌هایی که از دغدغه‌های اوجالان به حساب می‌آمدند، جنگ و تاکتیک‌های جنگی بود. با توجه به قدرت ماشین جنگی ترکیه و کمک‌های مهم ناتو به آن، کردها ناچار بودند تا با تاکتیک‌های جنگی معاصر به تقابل آن بروند. دهه‌ی نود، دورانی بود که در اواسط آن جنگ به بن‌بست رسیده و هیچ طرفی قادر به شکست طرف دیگر نبودند، اوجالان در این دوران برای گذار از معضلات جنگ و باز کردن راه تاکتیک‌های نوین در جنگ آزادی‌بخش خلق کتاب دو جلدی «چگونه باید جنگید؟» را به‌صورت درس ارائه نمود و طی آن چنان عمیق به این مسائل پرداخت که تنها از عهده‌ی استراتژیست‌های تاریخی برمی‌آید. به هنگام خواندن این کتاب می‌توان پی برد که تا چه اندازه نیازهای حوزه‌ی جنگ را برآورده کرده و کسی که عموماً به‌عنوان رهبری ملی و سیاسی شناخته می‌شد، چگونه به تمامی عرصه‌ها پرداخته و با موفقیت نیز از پس آن برآمده است.

کتاب‌های «قیام و نوزایی یک خلق» و «رنسانس کرد و تأثیر آن بر رنسانس خاورمیانه» نیز در این دوران، شاهدهی است بر تدارکات عبدالله اوجالان و جنبش آزادی‌خواه خلق کرد برای روزهایی که امروزه شاهد آن هستیم. این کتاب‌های مستند نشان می‌دهند که پس‌زمینه‌ی سطح تأثیر کردها بر سیاست‌های امروزین خاورمیانه چگونه شکل گرفت و عبدالله اوجالان با کدامین قدرت در زندانی انفرادی به تقابل نظامی می‌پردازد که کمک و همکاری بی‌نظیری از مواضع جهانی قدرت دریافت می‌داشت و می‌دارد. کتاب دیگری که بر منوال همان کتاب‌ها به تاریخ کردها می‌پردازد، کتاب «محاکمه‌ی تاریخ» است که حاوی گفتگویی میان عبدالله اوجالان و ابراهیم احمد ۶ است. این کتاب نیز بار اول به زبان کردی سورانی چاپ و پخش شد و بعدها به سایر زبان‌ها ترجمه گردید.

کتاب‌های دیگری نیز در عرصه‌ها و حوزه‌های مختلف نوشته شده و چاپ گردیدند که نشان از قدرت فکری اوجالان و عزم علمی او به مبارزه بر اساس تفکراتی معین دارند. این کتب که در انتها لیست بخشی از آن‌ها خواهد آمد، هم شاهدهی

مستند و نوشتاری بر روند شکل‌گیری تفکرانی عظیم در حوزه‌ی انقلاب در کردستان و خاورمیانه بوده، هم مواد و ماتریال‌هایی مدلل و قوی جهت تحقیق در باب واقعیت جنبش آزادی‌خواه خلق کرده بوده و هم جوابی موثر و بجا جهت مخالفان جنبش دموکراتیک خلق کرد و صد البته خلق‌های منطقه می‌باشند.

با آغاز توطئه‌ی بین‌المللی به تاریخ ۹ اکتبر ۱۹۹۸ و خارج شدن عبدالله اوجالان از سوریه، دوران کتاب‌هایی به سر آمد که در گرماگرم مبارزه و به‌صورت مختلط و تودرتو با مبارزه‌ی عملی نوشته می‌شدند. کتاب «دگرگونی بزرگ» که گفتگویی مفصل میان عبدالله اوجالان و «مهری بللی» بزرگ مبارز آزادی‌خواه ترک مضمون آن را تشکیل می‌دهد، از آخرین کتاب‌هایی است که در سوریه به نگارش درآمد. این کتاب در عین حال سندی است بر این‌که تفکرانی که اوجالان در زندان ارائه داد، قبل از ربوده شدن شکل گرفته و اوجالان سعی داشت تا جنبش را بر اساس آن از نو سازمان‌دهی نموده و هدایت نماید. با ربوده شدن عبدالله اوجالان، رهبر خلق کرد، همان‌گونه که تصور می‌رفت مبارزه‌ی خلق کرد رو به زوال برود، این باور عمومی نیز وجود داشت که کتب و ماتریال‌های ایشان و حزب کارگران کردستان نیز به پایان خویش نزدیک می‌شود. اما با پراکتیک بزرگ عبدالله اوجالان در زندان امرالی و تغییر استراتژی از طرف ایشان، دوران نوینی آغاز گشت.

در دوره مذاکره دولت ترکیه با اوجالان، وی هر هفته روزهای چهارشنبه با وکلای خویش دیدار داشت و نتایج این مطالعات خویش را برای آنان بازگو می‌کرد، کتاب‌هایی را سفارش می‌داد و کتاب‌هایی را پیشنهاد می‌کرد تا رفقا و پیروانش مطالعه نمایند. لیستی از کتاب‌هایی تهیه شده که اوجالان در زندان مطالعه کرده و یا پیشنهاد مطالعه‌ی آنان را داده است، این لیست خود به‌صورت یک کتاب چاپ و در میان گریلاهای راه آزادی کردستان پخش گردید. متن ملاقات‌های وکلا با اوجالان در امرالی هر ساله به‌صورت کتاب منتشر می‌شدند. «امید صلح»، «نت‌های امرالی» و چندین کتاب دیگر حاوی این دیدار هاست که با مطالعه آن‌ها می‌توان به روند مبارزات اوجالان در زندان امرالی پی برد. اوجالان در زندان تک‌سلولی امرالی و در شرایط روانی بسیار دشوار آن‌جا (سال‌های سال حق دست دادن به کسی و تماس فیزیکی را نداشت، بارها به‌عنوان مجازات، حق تنفس را از ایشان گرفتند، در یک اقدام عجیب، شاخه‌ی درختی را که از پنجره سلول پیدا بود را بریدند تا هیچ چیز از طبیعت را نبیند! بارها کتاب‌ها و حتی دفتر و قلم را از وی گرفته و رفتارهای نانسانانه‌ی بسیاری روا داشتند) آثار متفکران بزرگی را مطالعه کرده و در نتیجه این مطالعات و با پشتوانه‌ی ذهنی و فکری پیشین خود، توانست کتاب‌هایی را در قالب دفاعیات ارائه دهد که اکنون به پس‌زمینه اصلی تفکرات جنبش آزادی‌خواه تبدیل گشته‌اند. این همان پس‌زمینه «انقلاب روزآوا» است که گفتیم جهانیان سهوا و عموماً عمداً از آن سخن نمی‌گویند! یعنی تفکرات کردی موجود در پس مبارزه‌ای که علی‌رغم داشتن اضعافی جهانی، توانسته بر سر پا مانده و رو به نتایجی بزرگتر می‌رود. این تفکرات همان «کتاب کردها» است که شاعر بزرگ احمد خانی از آن سخن گفته است. احمد خانی خود متفکری دین‌دار و مسلمان بود و بدون شک مقصود او از «کتاب»، کتاب و تفکری ملی است و نه کتابی دینی؛ و اوجالان همان‌گونه که در کتابی گفته بود: «احمد خانی جنبه ادبی این نقص را برطرف نمود، اما جنبه سیاسی- اجتماعی و نظامی آن باقی مانده است»، خود دست همت به کمر بست و با بیش از چهل سال مبارزه، این نقص را برطرف نمود.

هنگامی که اوجالان در امرالی محاکمه شد، کتابی را به‌عنوان «دفاعیه» به دادگاه ارائه نمود که تحت نام «رهیافت دموکراتیک در حل مسئله‌ی کرد» که به «دفاعیات امرالی» شناخته می‌شود. در این کتاب اوجالان به تبیین پایه‌های اتحاد میان خلق‌ها در ترکیه پرداخته و پیشنهاد تشکیل یک جمهوری دموکراتیک را برای حل مسئله‌ی کرد ارائه می‌دهد. این کتاب، ضمیمه‌ای دارد به‌نام «دوگانگی حل و لاینحلی در مسئله‌ی کرد» که کتابچه‌ای کوچک بوده و اوجالان

آن را بعد از جلسات محاکمه و قبل از صدور حکم به دادگاه ارائه داد. خواندن این کتب و یادآوری اتمسفر دوران امرالی و آماده شدن حزب برای انجام عملیات‌هایی بزرگ و توسعه‌ی بی‌امان جنگ در سطحی نوین، نشان می‌دهد که چه تفکر و اراده‌ای عظیم و در عین حال چه قدرتی لازم است تا در چنان اتمسفری، بتوان اینگونه راحلی ارائه کرد که کسی انتظار آن را ندارد. بدون شک نه دولت ترکیه و نه حزب کارگران کردستان، انتظار ارائه‌ی چنین راحلی را نداشته و اوجالان حتی بعد از ارائه‌ی آن نیز سال‌ها تلاش به خرج داد تا توانست راحل خویش را به هر دو طرف بقبولاند. این دوره از تلاش‌های اوجالان، دوران متحول کردن بافت و ساختار تشکیلاتی شکل گرفته در دوران جنگ سرد و مبارزات رهایی‌بخش ملی به بافت و ساختاری بود که در قرن بیست‌ویکم نیز قادر به مبارزه مطابق واقعیات جهانی بوده و در عین حال به پرنسیب‌ها و اصول تشکیلاتی و ملی و فکری خویش پایبند بوده و در همان حال نیز با دستاوردهای علمی معاصر به روز شده باشد. دوران دشواری که سازمان با پیروی از اوجالان و پایبندی به او توانست با موفقیت آن را طی نماید.

هنگامی که دادگاه امرالی حکم «اعدام» اوجالان را صادر کرد، وکلای ایشان که دیگر به‌صورت یک گروه درآمده و «دفتر حقوقی عصر» را تشکیل داده بودند، پرونده را به دادگاه حقوق بشر اروپا ارجاع دادند. دادگاه حقوق بشر اروپا پرونده را در دستور کار قرار داد و بدین ترتیب حق ارائه‌ی دفاعیه به وجود آمده و عبدالله اوجالان در این فرصتی که برایش فراهم آمده بود، نظرات خویش را در کتاب دو جلدی «از دولت کاهن سومری به‌سوی تمدن دموکراتیک» ارائه داد. این کتاب حاوی تحلیلاتی تاریخی و اسطوره‌شناختی (متولوژیک) است و تنها یک بخش از دو جلد آن به دفاعیه‌ی حقوقی اختصاص داده شده است. جلد اول حاوی تحلیل تاریخ و تمدن و گره‌گشایی از رموز اسطوره‌شناختی بوده و جلد دوم نیز تحلیل تاریخ کرد و تعریف «مسئله و پدیده» کرد و جست‌وجوی یافتن سرخ مسئله در خاورمیانه و کردستان را دربرمی‌گیرد. اوجالان در این کتاب سعی کرده با نگاهی نوین به تاریخ و اسطوره‌ها نگرینسته و حقایق مخفی در آنان را بیرون کشیده و با تحلیل جامعه‌شناختی با توجه به آنان سعی نموده تا مسائل امروزی را موشکافی نماید. این کتاب حاوی معلومات بسیار تاریخی و حتی یزدان‌شناختی (تئولوژیک) بوده و به راحتی کلید اندیشیدن از نوعی دیگر را زده و دروازه‌ای نوین بر روی انسان می‌گشاید. این کتاب ارزشمند به زبان‌های گوناگونی ترجمه شده و از سال ۲۰۱۱ که به چاپ رسید، تاکنون بارها به زبان‌های گوناگون ترجمه شده و در چندین دانشگاه و انستیتو به‌عنوان منبعی جهت مباحث گوناگون تاریخی و متولوژیک مورد استفاده قرار گرفته است.

در همان سال دادگاهی در اورفا پرونده‌ای در دستور کار قرار داد که دولت ترکیه سال‌ها قبل در دادگاه شهر اورفا طی آن شکایتی از شخص عبدالله اوجالان به‌عمل آورده بود. اوجالان ضمیمه‌ای را به همان کتاب «از دولت کاهنی سومر به‌سوی تمدن دموکراتیک» اضافه کرده و به دادگاه ارائه نمود. این کتابچه‌ی ضمیمه «اورفا سمبل قداست و لعنت» نام داشت و کتابچه‌ای کوچک حاوی تحلیل امر قداست، شهر اورفا، ادیان ابراهیمی و به‌روز نمودن آن ادیان و در آخر قسمتی کوچک خطاب به دادگاه اورفاست. این کتابچه با وجود این‌که بسیار کم‌حجم می‌باشد، اما تحلیلی عمیق از ادیان ابراهیمی و نگاهی نوین و رادیکال جهت خوانشی نوین از ادیان ابراهیمی و به روز کردن آنان می‌باشد. این کتاب نیز به چندین زبان ترجمه شده است.

یکی از دفاعیات عبدالله اوجالان نیز «کرد آزاد، هویت نوین خاورمیانه» می‌باشد. هنگام ورود عبدالله اوجالان به یونان، دولت یونان که طی یک معامله غیرانسانی و برعکس قول‌هایی که داده بودند، اوجالان را نپذیرفته و توطئه بین‌المللی از آنجا آغاز گردید. دولت یونان جهت پرده‌پوش کردن توطئه و دسیسه خویش در دادگاه شهر آتن علیه عبدالله اوجالان اقامه دعوا کرده و ورود ایشان را «غیرقانونی» خوانده بودند. اوجالان از این اقامه‌ی دعوا استقبال کرده و از راه

وکلاي خویش دفاعیه‌ای که ذکر آن رفت را به دادگاه ارائه نمود. اولین جمله‌ی دفاعیه حاکی از «تغییر پارادایم» فکری اوجالان بوده و به صراحت اعلام کرد که از مدرنیستی گذار نموده و راه و روشی نوین را در تفکرات خویش در پیش گرفته که متفاوت از پارادایم حاکم بر مبارزات آزادی‌بخش می‌باشد. این کتاب که حدود صدوبیست صفحه بوده و به زبان‌های گوناگون ترجمه شده است، چارچوب کلی افکار نوین اوجالان را بازتاب می‌دهد. شاید یکی از بهترین تفاسیر ارائه‌گشته از تمدن یونان و تضاد و چالش کنونی حاکمیت یونان با ریشه‌های خویش را نشان می‌دهد. کتاب مذکور سال ۲۰۰۳ منتشر گشته و در همان سال به چندین زبان ترجمه و چاپ گردید.

در ادامه روند محاکمه، در دادگاه حقوق بشر اروپا حکمی صادر گردید که به دادگاه تجدیدنظر ارجاع داده شد. در دادگاه تجدیدنظر مجدداً تقاضای دفاعیه شده و این بار نیز اوجالان با ارائه دفاعیه «دفاع از یک خلق» که کتابی قطور و وسیع بود.

«دفاع از یک خلق» که سال ۲۰۰۳ نوشته شد، کتابی مهم بود که نه‌تنها تفاسیر و تحلیلاتی مهم از جهان، منطقه، کردستان و مسائل جامعه‌شناختی ارائه داد، بلکه به مانیفست سازماندهی مجدد مبارزات خلق تبدیل گردید. ترجمه‌ی این کتاب به زبان‌های مختلف سبب شد تا سؤالات مختلفی که در ذهن کردها نسبت به سرنوشت و معضلات سازمان وجود داشت، به جواب خویش رسیده و دوران نوینی از مبارزه در ۱ ژوئن ۲۰۰۴ آغاز گردد.

با صدور حکم دادگاه حقوق بشر اروپا و ارجاع آن به هیئت وزیران اتحادیه اروپا، هیئت وزیران با نفوذ ترکیه و در جهت منافع آن‌ها جهت سلب مسئولیت از خویش و با استفاده از روند قانونی دادگاه مذکور، پرونده را مجدداً به دادگاه ارجاع داده و خواهان تغییر آن شد. دادگاه مجدداً جریان یافته و اوجالان این بار و با قدرتی هرچه تمام‌تر سال ۲۰۰۸ اولین و دومین جلد از دفاعیه «مانیفست تمدن دموکراتیک» را به‌عنوان دفاعیه ارائه نموده، سال ۲۰۰۹ جلد سوم، ۲۰۱۰ جلد چهارم و ۲۰۱۱ جلد پنجم آن را ارائه داد. در این مجلدات مفصل، اوجالان با دیدی کاملاً نوین که در کتاب «دفاع از یک خلق» پایه‌ریزی کرده بود و با استفاده از دستاوردهای علمی اندیشمندان بزرگ در حوزه‌ی فیزیک، علوم ماوراءطبیعه، کیهان‌شناسی، تاریخ، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، ادبیات و هنر و فلسفه به تحلیلی عمیق و وسیع از تاریخ کیهان، فلسفه زندگی و انسان، تاریخ منطقه و کردها و موضوعات بسیاری پرداخته و یک اثر بسیار قوی ارائه نمود که نه‌تنها «کتاب»ی برای کردها محسوب می‌گردد، بلکه جهت کل منطقه نیز پیشنهادی قوی، امروزی، عملی و کاملاً متفاوت را درسبر می‌گیرد. نظریه‌های «رژیم حقیقت»، «فیزیک کوانتوم و متافیزیک»، «جهان مادی و کاپیتالیزم و دولت-ملت»، «ملت دموکراتیک»، «ژئولوژی»، «یهودیان»، «جامعه‌شناسی آزادی»، «اکولوژی»، «جامعه‌ی اخلاقی و سیاسی»، «تاریخ کردها به‌عنوان جزئی از تاریخ کیهانی» و ده‌ها مورد دیگر در این کتاب مفصلاً و به‌صورت فوق‌العاده مرتبط با یکدیگر مورد بررسی قرار گرفته و چارچوبی منسجم و در نهایت عملی را جهت کسانی ارائه می‌دهند که داعیه و یا نیت «حیات آزاد» را دارند. پرداختن به این پنج جلد از آثار اوجالان و معرفی آن‌ها می‌تواند خود کاری باشد مستقل که هنوز به هیچ زبانی به‌صورت باید و شاید صورت نگرفته است. این کتاب به زبان‌های کردی (سورانی و کرمانجی)، فارسی، عربی، انگلیسی، آلمانی، اسپانیایی (با دو دیالکت اسپانیایی و آمریکای جنوبی) ترجمه شده و جز ترجمه‌ی اسپانیایی آن که هنوز تمامی مجلدات به چاپ نرسیده‌اند، ترجمه‌های دیگر آن چاپ و بارها تجدید چاپ گشته‌اند. اوجالان بعد از این کتاب تنها کتابی را تحت نام «نقشه راه» (پیشنهادی به دولت ترکیه و حزب کارگران کردستان) نوشته و اظهار داشت که این کتاب‌ها چارچوبی را که در نظر دارد، کاملاً ایفا نموده و کسانی که نیت عمل دارند، به چیز دیگری نیاز ندارند، تنها کافی است تا اراده کرده و بر اساس آن عمل نمایند.

کتاب «مانیفست تمدن دموکراتیک» مجموع تفکرات اوجالان است که با وجود محتویات عمیق و دشوار خویش با زبانی تا حد ممکن ساده نوشته شده، نقشی بی‌نظیر در ساختن ذهنیتی نوین و شیوه‌ای نوین در زندگی کردها و منطقه ایفا نموده و خواهد نمود. این کتاب زیربنای همان سیستمی است که در انقلاب روژاوا به اجرا درآمده و توجه جهانیان را به خویش جلب نموده است.

کتاب «مانیفست تمدن دموکراتیک» شرح حال تلاشی بزرگ و نستوه در دشوارترین شرایط و با کمترین امکانات از طرف انسانی است که با قدرتی عظیم مرزهای مکانی (زندان) و زمانی (در حالی که در خارج از زندان جنگی تمام‌عیار علیه او و خلقتش در جریان است) را وقعی ننهاد و با تکیه بر ذهن و استعداد انسانی و با تفکر و ایمانی قوی به مبارزه‌ای فکری پرداخته که بازتاب عملی آن نیز بر همگان آشکار است. انقلاب روژاوا و پیشرفت‌های «حزب دموکراتیک خلق‌ها» در ترکیه محسوس‌ترین نتایج این تلاش بودند که کسی نمی‌تواند منکر پیشرفت هر دو باشد.

۱- آخوندی در یک برنامه‌ی یکی از تلویزیون‌های ایران از یک فرد کرد که داشت در مورد حرف زدن یک زن کرد در یک مورد حرف می‌زد، پرسید: «مگر در میان کردها زنان می‌توانند حرف هم بزنند؟!»

۲- بیت اصلی:

Da xelq nebêjîtin ku Ekrad

Enwa'ê milel xwedan kitêbin

bê me'rifetin, bê esil û binyad

Kurmancî tenê di bê hesêbin

۳- سرخوبون به معنی استقلال نامی است که بعدها مجله‌ی ارگان مرکزی حزب کارگران کردستان تحت آن نام منتشر شد و تاکنون نیز هر ماهه و بدون وقفه منتشر می‌شود، مجله مذکور در اروپا انتشار یافته و از آنجا به کشور فرستاده می‌شد و می‌شود. این مجله شاید هم مجله‌ای است در میان مطبوعات کردها که طولانی‌ترین تاریخ انتشار مداوم و بی‌وقفه را دارد. از سال ۱۹۷۸ تاکنون این مجله بدون حتی یکبار وقفه منتشر شده است.

۴- القائد و الشعب؛ سبع أيام مع أبو

۵- نبیل الملحم، نویسنده و روزنامه‌نگار سوری‌الاصول و از روشنفکران مهم عربی که کتاب‌ها و مقالات بسیاری از او در کشورهای مختلف عربی به چاپ رسیدند.

۶- ابراهیم احمد، از بزرگ مردان مبارزات در جنوب کردستان و از موسسان «اتحادیه میهنی کردستان»، ابراهیم احمد خود متفکر و ادیبی بود که چندین کتاب از خود برجای گذاشت و دارای میراثی در کتابخانه‌ی کردی می‌باشد.

هم‌اکنون این کتاب‌ها هم بر روی وبسایت رسمی اوجالان www.abdullah-ocalan.com قابل دسترسی بوده و هم با آدرس www.birinsanbirkitaip.wordpress.com موجود می‌باشند. همچنین کتاب‌های اوجالان به زبان انگلیسی نیز در وبسایت www.ocalanbooks.com در دسترس هستند. با یک جست‌وجوی معمولی در فضای مجازی می‌توان به سخنان، تصاویر و نوشته‌ها و کتب مختلف ایشان دسترسی پیدا کرد.

لیستی که در زیر می‌آید، نام کتاب‌های اوجالان است که «مرکز نشر آثار و اندیشه‌های عبدالله اوجالان» آن‌ها را مجدداً بررسی کرده و فهرست آن را تهیه نموده است. به امید روزی که این کار نیز به‌صورت کامل و بی‌نقص به پایان برسد. در مقابل آثار ترجمه شده به فارسی، حرف (ف) آمده و مقابل آثار ترجمه شده به عربی، حرف (ع)، در مقابل آثار ترجمه شده به کردی سورانی حروف (ک.س) و کردی کرمانجی حروف (ک.ک) آمده است.

کتابچه‌ها و جزوه‌های دوران بین سال‌های ۱۹۷۵ الی ۱۹۸۰:

۱- درک راه صحیح مبارزه

۲- تسلیم شدن منجر به خیانت می‌گردد و مقاومت منجر به آزادی

۳- درک خطمشی سیاسی و ایدئولوژیک ما

۴- حوادث شهر مرعش (قتل عام مرعش)

۵- جبهه‌ی متحد ضد فاشیسم

کتاب‌ها:

۱- راه انقلاب کُردستان) مانیفست اول حزب کارگران کُردستان- (PKK (ف) – (ع)، (ک.س) – (ک.ک)

۲- نخستین سخنرانی‌ها (ع)

۳- در باب سازماندهی (ع)

۴- در باب آموزش

۵- نقش خشونت در کُردستان (ع)

۶- مسئله‌ی شخصیت در کُردستان (ف) – (ع)، (ک.س) – (ک.ک)

۷- مقاومت انقلابی و خیانت در کُردستان

۸- بازگشت به میهن و وظایف ما

۹- پیشروی به سوی آزادی

۱۰- سخنرانی‌های اولین کنفرانس زندانیان

۱۱- گزارش سیاسی ارائه‌شده به کنگره‌ی سوم حزب کارگران کُردستان

۱۲- گزارش سیاسی ارائه‌شده به کنگره‌ی چهارم حزب کارگران کُردستان

۱۳- گزارش سیاسی ارائه‌شده به کنگره‌ی پنجم حزب کارگران کُردستان (ع)

۱۴- شخصیت پیکارگر انقلابی در مبارزه‌ی خلقی

۱۵- چگونه باید زیست؟ (سه جلد، تنها جلد اول به فارسی ترجمه شده) (ف) – (ع) – (ک.ک)

۱۶- مسئله‌ی زن و خانواده

۱۷- گزیده‌ها (مصاحبه‌ها، سه جلد) (ع)

۱۸- برگزیده‌ی دست‌نوشته‌ها و مقالات (هفت جلد) (ع، یک جلد به زبان عربی ترجمه شده)

۱۹- مسائل مقاومت در کُردستان و وظایف ما

۲۰- جمهوری پلید (در ترکیه تحت نام «جمهوری الیگارشیک» به چاپ رسید)

۲۱- تاریخ در روزگار ما و ما در ابتدای تاریخ نهانیم (ع) – (ک.ک)

۲۲- اصرار بر سوسیالیسم، اصرار بر انسانیت (ف) – (ع)

۲۳- نامه‌ها

۲۴- عشق کُرد (ف) – (ک.س) – (ک.ک)

۲۵- مسائل تحول در PKK و وظایف ما

۲۶- رویکرد انقلابی به مسئله‌ی دین (ع)

۲۷- رهبریت و سیاست آپوئیستی (ف)

۲۸- رهبریت و فلسفه‌ی مبارزه

۲۹- رهبریت و تجربه‌ی PKK

- ۳۰- جنبش خلق در مبارزه‌ی رهایی دموکراتیک
- ۳۱- مسئله‌ی تحول دموکراتیک و اتحاد در خاورمیانه
- ۳۲- رهنمودهایی برای آزادی (ع) - (ک.ب) - (ک.س)
- ۳۳- مسئله‌ی رهایی ملی و راهکار آن
- ۳۴- مبارزه برای حاکمیت در جنوب کُردستان و موضع دموکراتیک انقلابی (مبارزه‌ی انقلابی در جنوب کُردستان و مسئله‌ی حاکمیت)
- ۳۵- مسائل خودسازی حزبی و وظایف ما (ف)
- ۳۶- تکوین ارتش زنان
- ۳۷- شخصیت مبارز آپوئیست (ک.ب) - (ک.س)
- ۳۸- گفت‌وگو با روشنفکران
- ۳۹- قهرمانی خلق در کُردستان
- ۴۰- چگونه باید جنگید؟ (دو جلد)
- ۴۱- رهبری و خلق (ف) - (ع) - (ک.س)
- (هفت روز با آپو - مصاحبه طولانی روزنامه‌نگار سوریه‌ای، نبیل الملحم با عبدالله اوجالان)
- ۴۲- داستان دوباره زیستن (ف) - (ع) - (ک.س)
- (مصاحبه و گفت‌وگوی روزنامه‌نگار و نویسنده ترک یالچین کوچوک با عبدالله اوجالان)
- ۴۳- کشتن مردانگی
- (مصاحبه و گفت‌وگوی روزنامه‌نگار و نویسنده ترک ماهر ساین با عبدالله اوجالان)
- ۴۴- پاکسازی تصفیه‌گران
- ۴۵- مبارزه با تبهکاری و تصفیه‌گری
- ۴۶- مخاطبی می‌جویم (ع)
- ۴۷- تاریخ‌نویسی، تاریخ‌سازی (تنها با ساختن تاریخ در کُردستان می‌توان تاریخ نوشت)
- ۴۸- حیات حزبی و ویژگی‌های شخصیت حزبی
- ۴۹- انقلاب اجتماعی و حیات نوین (ف) - (ک.س)
- ۵۰- کُردستان از سده نوزدهم تا روزگار ما
- ۵۱- مسئله‌ی رهایی خلق کُردستان و راهحل آن
- ۵۲- سوسیالیسم، تعالی شیوه‌ی حیات
- ۵۳- رنسانس کرد و تاثیر آن بر رنسانس خاورمیانه
- ۵۴- کردار و گفتار انقلابی (ع) - (ف)
- ۵۵- قیام و نوزایی یک خلق
- ۵۶- تغییر چهره‌ی خاورمیانه
- ۵۷- نیروی خلق، بزرگترین نیرو
- ۵۸- محاکمه تاریخ (گفت‌وگوی نویسنده و مبارز کُرد ابراهیم احمد با عبدالله اوجالان) (ف) - (ک.س)
- ۵۹- سخنرانی‌های دوران اقامت در رُم (ع)

- ۶۰- رهنمودهای پروسه‌ی تحول
- ۶۱- سرهلدان (قیام) خلق در انقلاب دموکراتیک
- ۶۲- دگرگونی بزرگ (گفت‌وگوی نویسنده و مبارز چپ‌گرای ترک مهری بللی با عبدالله اوجالان)
- ۶۳- یادداشت‌های امرالی (جلد اول) - (ک.ک)
- ۶۴- امید صلح (متن دیدارها با وکلا در زندان امرالی) (ف) - (ع)
- ۶۵- رهیافت دموکراتیک در حل مسئله‌ی کُرد (دفاعیه‌ی ارائه‌شده به دادگاه امرالی) (ف) - (ع) - (ک.ک)
- ۶۶- دوگانگی حل و لاینحلی در مسئله‌ی کُرد (ضمیمه‌ی دفاعیه‌ی امرالی)
- ۶۷- از دولت کاهنی سومر به سوی تمدن دموکراتیک (ف) - (ع) - (ک.ک) - (ک.س)
- (دفاعیه‌ی دوجلدی ارائه‌شده به دادگاه حقوق بشر اروپا) (ف) - (ع)
- ۶۸- اورفا سمبل قداست و لعنت (دفاعیه‌ی ارائه‌شده به دادگاه اورفا) (ف) - (ع) - (ک.س) - (ک.ک)
- ۶۹- کُرد آزاد هویت نوین خاورمیانه (دفاعیه‌ی ارائه‌شده به دادگاه آتن) (ف) - (ع) - (ک.س) - (ک.ک)
- ۷۰- دفاع از یک خلق (دفاعیه‌ی ارائه‌شده به دادگاه حقوق بشر اروپا) (ف) - (ع) - (ک.ک) - (ک.س)
- ۷۱- مانیفست تمدن دموکراتیک (دفاعیه‌ی ارائه‌شده به دادگاه حقوق بشر اروپا)، پنج جلد: (ف) - (ع) - (ک.س) - (ک.ک)
- (ک.ک) هم‌چنین به زبان‌های انگلیسی، آلمانی و اسپانیایی
- جلد اول: تمدن (عصر خدایان نقاب‌دار و شاهان پوشیده)
- جلد دوم: تمدن کاپیتالیستی (عصر خدایان بی‌نقاب و شاهان عریان)
- جلد سوم: آزمونی در باب جامعه‌شناسی آزادی
- جلد چهارم: بحران تمدن در خاورمیانه و رهیافت تمدن دموکراتیک
- جلد پنجم: مسئله‌ی کُرد و رهیافت ملت دموکراتیک
- (دفاع از کُردها، خلقی در چنگال نسل‌کشی فرهنگی)
- ۷۲- نقشه راه (ارائه‌شده به دولت ترکیه و PKK جهت حل مسئله‌ی کُرد) (ف) - (ع) - (ک.ک) - (ک.س)
- علاوه بر این کتاب‌ها، ده‌ها اثر دیگر از نویسنده که حاوی درس‌های درون‌سازمانی هستند، در آکادمی‌های تشکیلاتی تدریس می‌شوند. این آثار به ترتیب زمانی چاپ و پخش شده‌اند.
- باین ترتیب، با وجود این که عبدالله اوجالان در سلولی در جزیره امرالی زندانی است و هیچ دسترسی به آثار و کتاب‌های دنیای آزاد ندارد اما با این وجود، با مطالعه کتاب‌هایی که به دستش رسیده، ترها و تئوری‌های خود را فرموله کرده است بنابراین، عبدالله اوجالان یک تئوریسین و تحلیل‌گر سیاسی خلاق و پرکار است. پس شکی نیست که نظریات و فلسفه سیاسی عبدالله اوجالان می‌تواند کمبود و ایراداتی داشته باشند. همچنین بی‌تردید افکار وی را نیز می‌توان مانند هر نویسنده و محقق و تئوریسین دیگری مورد نقد قرار داد. اما متأسفانه برخی‌ها بدون این که آثار اوجالان را مطالعه کنند اطلاعات خود را به‌ویژه از رسانه‌های رسمی و عمدتاً دولتی ترکیه و ایران گرفته و آگاهانه و ناآگاهانه اتهاماتی را به وی وارد می‌سازند؛ اتهاماتی که همواره دولت‌های فاشیستی ترکیه و ایران به اوجالان و پ.ک.ک و سایر رهبران و سازمان‌ها و احزاب اپوزیسیون‌هایشان می‌زنند.